

ת"פ 6803/04/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד אליהו מנחם בן עמוס יתרו חאדאד ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ל' תשרי תשפ"ג
25 אוקטובר 2022

ת"פ 6803-04-21 מדינת ישראל נ' חאדאד

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד לי גורמן
נגד	אליהו מנחם בן עמוס יתרו חאדאד ע"י ב"כ עו"ד אריאטה
הנאשם	מסאלם

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירת אימים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן 1/ת, היו הנאשם והגב' שרה טסה (להלן: "המתלוננת") בני זוג, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היו פרודים.

בתאריך 29.03.21 בשעה 11:48, התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה בהקשר לכך שהחלה להתרועע עם בן זוג חדש ממוצא ערבי.

בהמשך, שלח הנאשם למתלוננת הודעות קוליות, בהן איים על המתלוננת בפגיעה בשמה הטוב ובפגיעה בה, אם תאפשר לאותו בן זוג חדש לשהות במחיצת בתם המשותפת של הנאשם והמתלוננת.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה והורשע בעבירה שבכתב האישום המתוקן.

לבקשת ההגנה, הופנה הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים.

שמיעת פרשת העונש החלה בפני מותב אחר, שם העידה המתלוננת מטעם ההגנה לענין העונש.

המשך שמיעת פרשת העונש נדחה על מנת לאפשר לנאשם לסיים את ההליך הטיפולי.

לאחר קבלת תסקיר סופי, טענו הצדדים לעונש בפני המותב הנוכחי, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש.

עם זאת, במועד הראשון בו החלה פרשת העונש, בפני מותב אחר, העידה המתלוננת, ע.ה.1 - הגב' שרה טסה, מטעם ההגנה.

המתלוננת ביקשה, כי בית המשפט יקל עם הנאשם כיוון שמדובר בדיבורי סרק שנאמרו בשעת כעס.

לדבריה של המתלוננת, אינה חוששת מהנאשם ואינה מרגישה מאוימת ממנו.

לדבריה, לאחר שחלף זמן מאז הפרידה, נרגעו הרוחות, הנאשם בקשר עם בתם המשותפת, משתדל להעמיק את הקשר.

לדברי המתלוננת, סלחה לנאשם על שאירע.

המתלוננת הבהירה, כי הגם שאינה מעוניינת לחזור לחיים משותפים עם הנאשם, מעוניינת בכך, שהוא יהיה נוכח בחייה של הילדה המשותפת שלהם, היות שהיא זקוקה לאביה.

המתלוננת שיתפה, כי היתה שמחה אילו התיק נגד הנאשם היה נסגר.

לדבריה, למעט האירוע המפורט בכתב האישום, לא היו תקריות אלימות ביניהם ומבחינתה, שכל אחד מהם יחיה את חייו והנאשם יעמוד בקשר עם הילדה המשותפת.

בחקירתה הנגדית, השיבה המתלוננת, כי הרקע לפרידה בינה ובין הנאשם היה עניינים כספיים ונפשיים ולא בגלל אלימות או איומים.

לדברי המתלוננת, התלונה נגד הנאשם בלהט הרגע, ויום למחרת ניגשה לתחנת המשטרה על מנת "לבטל את התלונה", אך השוטר בתחנה השיב לה, כי לא ניתן לבטל תלונה שענינה אלימות במשפחה.

כאשר עומתה עם כך שאין תרשומת בנוגע לבקשתה לבטל את התלונה, השיבה המתלוננת, כי לא דיברה עם חוקר, אלא, השיח נעשה "במזכירות התחנה" (ככל הנראה, הכוונה ליומן התחנה).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגשו תסקירים המפרטים את נסיבותיו האישיות, כבן 28, פרוד, אב לילדה בת כשנתיים ומחצה, עובד בסופר-מרקט בעיר נתיבות.

הנאשם גדל במשפחה חרדית, אשר לדבריו, התאפיינה בהתנהגות אלימה מצד הוריו, אשר נקטו בעונשים פיזיים. בנוסף, סבלה המשפחה מעוני ומחסור, אשר השפיעו רבות על המצב בבית.

הנאשם חווה ניכור מצד משפחתו על רקע בחירתו "לחזור בשאלה" וערך שינויים באורחות חייו מספר פעמים.

הנאשם גדל בעיר אופקים, וסיים את לימודיו בגיל 16, לאחר שהותו בפנימיה טיפולית, בהתערבות גורמי רווחה.

לדבריו של הנאשם, התקשה להתחבר למסגרות החינוך בכלל והדתיות בפרט, כשחווה יחס נוקשה מצד המורים, הרגיש שהלמידה חסרת ערך עבורו ורצה להשתלב במעגל העבודה.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחס למערכות יחסים זוגיות, שיתף הנאשם, כי התחתן בגיל 22 בשידוך, אך התגרש לאחר מספר חודשים.

לאחר מכן, ניהל מערכת יחסים עם המתלוננת במשך כשלוש שנים, ומיחסים אלו יש להם ילדה משותפת, בת כשנתיים וחצי.

לדבריו, הכיר את המתלוננת, במסגרת עבודה ב"מחסני השוק", לאחר שסיימה מערכת יחסים עם גבר אחר והיתה בהריון ממנו.

לדבריו, תמך בה בהתמודדותה עם הקשיים בהתמודדות עם בן זוגה הקודם, אביה של בתה, וסייע לה במשך הריונה.

כשבתה נולדה, התייחס אליה כאילו היתה בתו והיה מעורב בטיפול וגידולה.

לדבריו, מערכת היחסים עם המתלוננת היתה חיובית ובמסגרתה אף נולדה בתם המשותפת. לאחר לידת בתם המשותפת, החלו לחוות קשיים במערכת היחסים, כאשר לדבריו, חווה חוסר אמון מולה ותחושה שהיא מנצלת אותו, כיוון שניהלה קשרים עם גברים אחרים והוא נפגע מכך.

עוד לדבריו, הקונפליקטים עם המתלוננת אופיינו באלימות מילולית מצדה כלפיו, בעוד הוא התכנס בתוך עצמו ועזב בעת מריבה.

הנאשם שלל אלימות פיזית מצדו לכל אורך הקשר עם המתלוננת. לדבריו, מזה מספר חודשים שאינו בקשר עם בתו כלל, בשל המניעה להיפגש עם המתלוננת, אך הוא מעוניין לשוב ולהיות בקשר עמה.

ביחס לעבירה, שיתף הנאשם, כי לאחרונה נודע לו, כי המתלוננת, אם בתו, נמצאת במערכת יחסים עם מוסלמי, מה שנוגד את אמונתו ועקרונותיו. הוא התקשה לקבל זאת, לאור כך שבתם המשותפת נותרה בחזקת האם, והפחד שהיא עלולה להיפגע מכך. מצב זה עורר אצלו תחושות של פחד וזעם והוא ראה בכך מצב אותו יש למנוע. הוא פעל כפי שפעל מתוך רצון לגונן על בתו.

הנאשם ציין, כי לתפיסתו התנהג באופן שאינו ראוי.

שירות המבחן התרשם, כי הוא מתקשה להתחבר לרגשותיה של המתלוננת ועסוק בתחושת הפגיעה שלו ובהתנהגותה הפוגענית כלפיו.

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם קושי בוויסות רגשי, וכן כי הוא נהג באימפולסיביות ובאלימות מילולית מתוך צורך להחזיר את השליטה שנלקחה ממנו בנוגע לגידול בתו.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, כבת 29, פרודה ואם לשלוש בנות, בגילאי 3 - 12, מאבות שונים, כאשר הצעירה מביניהן הינה בתה המשותפת עם הנאשם. לדבריה, היא מתגוררת באופקים עם בנותיה ואינה עובדת.

המתלוננת שיתפה, כי הכירה את הנאשם במסגרת עבודתם, כאשר היתה בשבוע ה-19 להריונה, והקשר עמו היה קרוב ואופייני בשיחות רגשיות עמוקות, כשהנאשם היווה עבורה מקור לתמיכה. הנאשם התנהג לשתי בנותיה כאילו היה אביהן והיה מעורב מלא בגידולן. לאחר שהרתה ממנו, החלו לחוות קשיים בזוגיות, כיוון שלתפיסתה, הוא רצה לחוות חופש רגשי ופיזי. בנוסף, התמודדו עם מצוקה כלכלית שהביאה לקונפליקטים, אשר לוו באלימות מילולית הדדית.

המתלוננת שיתפה, כי כיום, מעוניינת לאפשר לנאשם לחדש את הקשר עם בתם המשותפת ולא תמנע את מעורבותו.

ביחס לעבירה, שיתפה, כי ניהלה מערכת יחסים עם מוסלמי והנאשם איים עליה והפחיד אותה.

המתלוננת שללה אלימות פיזית מצד הנאשם לאורך הקשר ופחד ממנו כיום.

שירות המבחן התרשם, כי מערכת היחסים של הנאשם והמתלוננת מורכבת ואופיינה במתח וקונפליקטים, ובהיעדר כלים להתמודד עם הלחץ הכלכלי והרגשי שחוו בחייהם המשותפים, קשיי תקשורת ואלימות מילולית הדדית.

שירות המבחן שיקף לנאשם את התרשמותו מהתנהגות אימפולסיבית אלימה ומהצורך שלו בשליטה וקושי בקבלת ביקורת.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם המאופיין ביכולות תפקוד מצומצמות וקשיי יציבות במסגרות שונות.

שירות המבחן התרשם, כי החוויה המרכזית בחיי הנאשם היא תחושת ניכור, קיפוח והשפלה מצד בני משפחתו, וחווה תחושת חוסר שייכות וחוסר יציבות אף ברמת הזהות העצמית שלו, כשנראה, כי במהלך חייו חיפש משמעות ועוגן, גם במערכות יחסים אינטימיות, וחווה צורך בתיקון בזוגיות וחיי משפחה מתוך כמיהה לקשר מכיל ותומך, בו יוכל להרגיש אהוב ומוגן.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עשוי להיתרם מהליך טיפולי וביקש לדחות את הדיון בענינו, על מנת לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית ולבחון אפשרות של ענישה שיקומית.

בתסקיר מיום 22.05.22, שיתף שירות המבחן למבוגרים בקשר עם הנאשם במהלך תקופת הדחיה.

הנאשם שיתף, כי עדיין עובד בסופר בנתיבות והחל ללמוד נהיגה על מנת להתנהל באופן עצמאי.

כן שיתף הנאשם, כי במסגרת הליך בבית המשפט לעניני משפחה, הוא והמתלוננת התנצלו אחד בפני השניה והגיעו להסדרי ראייה בנוגע לבתם המשותפת ותיאר תחושת הקלה מכך שיכול להיות מעורב בחיי בתו ללא עימותים עם המתלוננת, כשבתו נמצאת בראש סדר העדיפויות שלו.

בסופו של דבר, החליט הנאשם שלא להשתלב בהליך הטיפולי, שכן, לתפיסתו, מדובר באירוע חד פעמי וחריג, אשר נבע מיחסים מתוחים באותה העת עם המתלוננת ומהתנהגות פוגענית שלה כלפיו. בנוסף, חש הקלה על רקע כך שהצליח ליישב את הסכסוך עם המתלוננת ולהגיע להסדרי ראייה בנוגע לבתו.

עוד שיתף, כי עובד מדי יום כ-12 שעות ואינו פנוי להליך הטיפול.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, והיא שיתפה, כי היא חווה שינוי משמעותי בהתנהלותו של הנאשם. לדבריה, הם הגיעו להסדרי ראייה של בתם המשותפת, והנאשם עומד בהם. הנאשם ממש את חייו בעבודה ובבתם המשותפת, ולדבריה, הילדה קשורה לאביה מאוד והקשר עמו מסב לה אושר.

המתלוננת שללה פחד או איום מצד הנאשם.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולות תפקוד מצומצמות המאופייין בתחושת שייכות נמוכה ותחושת זהות עצמית מטושטשת.

עם זאת, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם עורך מאמצים להסדיר את בעיותיו וקשייו ומשקיע זמן ומשאבים הן במסגרת התעסוקתית והן במעורבות בחיי בתו.

בנוסף, התרשם שירות המבחן, מדבריה של המתלוננת על השינוי החיובי של הנאשם ועל כך שאינה חוששת ממנו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עדיין זקוק למעורבות טיפולית, אך משאינו פנוי לכך עקב התמקדותו בעבודתו ובבתו, אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה כזו.

שירות המבחן נתן את הדעת לכך שמדובר במעורבות ראשונה בפלילים ולא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם והתרשם, כי ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות, עלולים לפגוע באורח החיים שהנאשם מייצר לעצמו והמאמצים הרבים שעורך על מנת לתפקד ברמה התעסוקתית והאבהית.

שירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף 140 שעות ומאסר מותנה.

טענות הצדדים

התביעה טענה, כי הנאשם מפגין עמדות לא מקובלות בכך שאיים על בת זוגו לשעבר על רקע מערכת יחסים שניהלה עם אדם שמוצאו האתני לא לרוחו של הנאשם.

התביעה הפנתה לתוכן האיום של הנאשם, וטענה, כי מדובר ברף הגבוה של עבירת האיומים, כיוון שהיא פוגעת בזכותה של המתלוננת להמשיך את חייה ולבחור עם מי היא רוצה להתרועע בצורה חופשית.

התביעה טענה, כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה גבוהה.

התביעה טענה, כי הרקע לאיום סביב זהותו של בן זוגה של המתלוננת הינו מכוער ויש להוקיעו מהחברה והנאשם פגע במגזר שלם כיוון שהביע עמדות שאין להן מקום.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, אשר התרשם מהתנהגות אימפולסיבית ואלימה מצדו של הנאשם, אשר חזר בו מרצונו להשתלב בהליך טיפולי, כיוון שלתפיסתו, מדובר באירוע חריג וחד פעמי.

התביעה עתרה לדחות את המלצת שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי אינה הולמת את העבירה.

התביעה טענה, כי הנאשם לא נוטל אחריות על מעשיו ולא מבין את חומרת מעשיו.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני נמוך של מתחם הענישה, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

ההגנה טענה, כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו ועצם העובדה שהסביר מדוע איום, אין פירושה אי נטילת אחריות.

ההגנה טענה, כי אכן לא היה מקום לדברים שאמר הנאשם, אך מבלי להקל ראש בחומרתם, עשה זאת מתוך דאגה לבתו וכי הוסבר לנאשם, שישנן דרכים אחרות לפעול בהן.

ההגנה ביקשה ליתן את הבכורה לעדות המתלוננת בפני כב' השופט י' עטר, אשר ביקשה להימנע מעונש מאסר בפועל וציינה, כי מדובר באירוע חד פעמי, אשר אינו מאפיין את הנאשם, וכי כיום הוא מצוי בקשר טוב עמה ועם בתם, והיא סלחה לו ואינה מפחדת ממנו.

ההגנה ביקשה לייחס משקל לכך שאין אינדיקציה להסתבכויות עם החוק, למעט התיק דנן.

ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים לענין העונש.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא מצטער על מעשיו והבין, שבתו נפגעה מכך. לדבריו, הוא והמתלוננת נמצאים

בקשר מצוין ויש להם הסדרי ראייה מוסכמים, כך שהילדה נמצאת אצלו פעם בשבוע וכל שבת שניה. לדבריו, עדיין עובד בסופר-מרקט בנתיבות וכיום נמצא במערכת יחסים חדשה ומשקם את חייו.

דין והכרעה

מעשי הנאשם מגוללים איום שהשמיע כלפי זוגתו לשעבר, ואם בתו על רקע אי שביעות רצונות מבן זוגה הנוכחי בשל מוצאו.

על עבירת האיומים, ראה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 95:

האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום.

הנאשם איים על זוגתו לשעבר בפגיעה בה ובשמה הטוב, באם בן זוגה הנוכחי יתקרב לבתו.

אמנם, התרעומת של הנאשם הובעה על בחירותיה של זוגתו לשעבר, ככל שיש בהן כדי להשפיע, לדעתו, על אופן גידולה וחינוכה של בתו, הרי שאיום באלמות או בפגיעה בשם הטוב - אינו לגיטימי ואין לתת לו הכשר.

מתחם הענישה בגין עבירות אלה נע בין עונש צופה פני עתיד, לעתים בתוספת רכיבי ענישה נוספים כגון שירות לתועלת הציבור, ועד למספר חודשי מאסר, אשר, במקרים המתאימים, ירוצו בדרך של עבודות שירות.

במקרה דנן, מדובר באירוע בודד, אשר אינו מאפיין את אורחות חייו של הנאשם, ובעבירה שנעברה בסמוך לפרידתם של הצדדים, כשהנאשם חרד לגורלה של הבת המשותפת וטרם היה בידו לעכל את הפרידה.

מעדות המתלוננת וכן מהתסקירים המפורטים עולה, כי במהלך הזמן שחלף מאז - נרגעו הרוחות בין הצדדים, כשכל אחד מהם פנה לדרכו ומנהל זוגיות חדשה, הצדדים הגיעו להסכמות בנוגע למשמורת ולהסדרי השהיה, הדברים כעת על מי מנוחות והמתלוננת עצמה, שאינה חיה עוד עם הנאשם, אינה מעוניינת בהמשך ההליכים נגדו.

בנסיבות אלה, ולאור הפרוגנוזה העולה מהתסקירים, הצטמצם במידה ניכרת הסיכון לקיומן של מחלוקות, שיובילו למתיחות בין הצדדים בעתיד.

לחובת הנאשם אין הרשעות קודמות. הוא הודה באשמה ונטל אחריות על העבירה שעבר.

בנסיבות אלה, מוצא בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן למבוגרים.

לנוכח מצבו האישי והכלכלי של הנאשם כעולה מהתסקירים ולאור כך שהמתלוננת, כאמור, אינה מביעה ענין בהמשך ההליכים - אין בית המשפט מוצא להשית על הנאשם עיצומים כספיים.

בית המשפט דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. חודש מאסר מותנה למשך שנה מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע;

ב. הנאשם ירצה עבודות של"צ בהיקף של 140 שעות, בהתאם לתכנית השל"צ שתגובש ע"י שירות המבחן ותוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. על הנאשם להתייבב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן, לקבלת הוראות בנוגע לריצוי עבודות השל"צ. הנאשם מוזהר, כי אי התייבבות לריצוי עבודות השל"צ, או אי שיתוף פעולה בנוגע לריצוי - עלול להביא להפקעת צו השל"צ ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.